

Čo všetko je premiér Matovič ochotný obetovať v boji proti inému ako vlastnému názoru?

- CZ24 News | 14. listopadu 2020

SLOVENSKO: Súdnosť je schopnosť správne usudzovať, rozvážnosť. Podľa Immanuela Kanta je to zložka vedomia, schopnosť usudzovať, súdiť, posudzovať, či niečo zvláštne spadá pod všeobecné pravidlo alebo nie.

Nedostatok súdnosti je hlúposť. (To by bolo najmenej.) Táto chyba v duševnej výbave človeka sa však vôbec nedá odstrániť. Strata súdnosti je nesúlady medzi vytváraním pravidiel a schopnosťou pritom usudzovať podľa pravidiel. U bežného človeka je to jav nepríjemný, no občas prítomný, u politika iba výnimočne prítomný a pre spoločnosť, ktorú vedie, zničujúci.

Na základnej vojenskej službe nám ako tankistom vštepovali do hlavy, že priemerná životnosť posádky tanku T-62 v boji proti imperialistom je zhruba šesť minút. Ale bola to takzvaná „kalkulovaná strata“. Nič abnormálne, priemerná štatistika. Teda, pre vtedajšiu armádu a režim nič abnormálne. Obetovať jednu, desať či sto tankových posádok v mene budovania komunizmu predsa bolo logické, bola to priam povinná nevyhnutnosť.

Zvažujem, aké kalkulované straty si stanovil v mene vlastného imidžu predseda vlády. A to nielen v boji s koronavírusom. Straty, ktoré je ochotný obetovať v mene budovania svojho kultu výnimočnosti, jedinečnosti a dokonalosti. A zároveň aj neobmedzenosti zákonnej, ústavnej, v mene neobmedzenosti argumentami, názormi iných a skúsenosťami vedcov. V mene absolútnej svojjedinečnosti.

V posledných mesiacoch za cenu vyššie spomenutého obetoval predseda vlády renomovaných špičkových vedcov, najlepších, aké Slovensko má. Obetoval množstvo vlastných voličov, o čom svedčí

prudký pád jeho popularity. Inak povedané – aj na nich sa vykašľal. Obetoval svojich koalíčných partnerov, polovicu z nich nepotrebuje a štvrtinu z nich cieľavedome likviduje.

Nie je to tak dávno, čo sa budúcim nevestám úlisne podlizoval, že sa nemajú báť, že svadby budú. Aby im to zákerne o pár dní na tlačovke s veľkou sebaslávou zakázal. O niečo neskôr, teda menej dávno zas zavrel neposlušných občanov – rozumej tých s inými názormi ako jeho – do domáceho väzenia. Pod zámienkou, že sa predsa môžu ísť „dobrovoľne“ povinne testovať. A keďže podpredseda vlády, mimochodom ten človek, ktorý svojho predsedu pred rokmi vniesol do sveta slovenskej politiky, mal iný názor, robí Igor Matovič všetko pre to, aby ho mediálne zlikvidoval. Zabudol však na fakt, že koho médiá u nás väčšinovo likvidujú, tomu na Slovensku stúpajú percentá. A to sa týka nielen strany premiéra Pellegriniho, ale aj liberálov okolo Richarda Sulíka.

Vo štvrtok večer rokuje predseda vlády s predstaviteľmi KBS – otcami biskupmi o komunitnom testovaní a v piatok predpoludním vyhlási, že žiadne komunitné testovanie nebude. Pred týždňom hovoril o zatváraní neposlušných, testovaní pomaly aj vo výťahu pri jazde hore aj dolu, o týždeň otvára kiná, divadlá, kostoly. Všetko „pre Sulíka“. Presnejšie – aby dokázal – asi iba sám sebe, ako sa Sulík mylí. Vo chvíli, keď je jeho podpredseda niekde na Strednom východe. Aby sa nemohol nejak účinnejšie ohradiť.

Genialita nesúdnosti spočíva aj v tom, že predseda vlády síce povolí prevádzku plavární, ale iba pre šiestich návštevníkov naraz. To je ako mať na reťazi s dĺžkou dva metre uviazaného psa a na vzdialenosť dva metre dvadsať mu na zem hodiť klobásu.

Od pondelka teda uvoľňujeme. „Nevestičky, nebojte sa, bude dobre“. Uvidíme, čo príde desať dní po pondelku. S najväčšou pravdepodobnosťou vyhlásenie predsedu vlády, mávajúceho grafmi a slová – aha vážení, toto chcel Sulík!

Obetovať vlast' a národ, jeho zdravie, za osobný boj a víťazstvo nad jedným oponentom? To je fakt totálna strata súdnosti. A vážny signál toho, čo môžeme od vlastného predsedu vlády ešte čakať. Od predsedu vlády, ktorého najvernejší minister zvažuje proti účastníkom spomienkových zhromaždení počas výročia 17. novembra poslať vojenskú políciu. Keby tá štátna nestačila.

Mimochodom, ten deň, 17. novembra, sa u nás oficiálne volá – Deň boja za slobodu a demokraciu. To už iba tak, ako „veselá bodka za správami“.

Autor: Ivan Brožík

Zdroj: <https://www.hlavnydennik.sk>